

ELS JOCS DELS INFANTS

Bella cosa és veure jugar els infants. Bella cosa i a l'ensens ben profitosa per qui sigui una mica observador. Veient jugar els nens, hom pot aprendre molt sobre llur psicologia. A més el fet que els nens juguin, denota en ells salut, com prou ho saben les mares. Quan en una casa, on hi ha nens i nenes —deia un metge eminent i pare de nombrosa família—, no hi ha cap desordre, cap moble fora de lloc, papers i joguines per terra, temeu amb raó que l'esdevenidor d'aquelles criatures, o estan malfaltes o tenen uns pares que no capeixen la psicologia infantil. I és que molts pares no donen la deguda importància als jocs, importància també oblidada en forces escoles.

Això és degut a la idea equivocada que tenen molts sobre els jocs dels nens. Molts es creuen que els jocs només serveixen per a entretenir-los i no capeixen pas la seva fecunda utilitat.

I tanmateix els savis que s'han preocupat d'aquest assumpte han entès que els jocs tenen una gran finalitat i han emès distintes teories, semblant que tanmateix la més exacta de totes és la de Groos, amb les modificacions de Carr. Deixant apart alguns detalls, sembla avui ben demostrat que una de les més importants finalitats del joc és la de preparar el noi perquè arribi a ésser un home.

Un gatet per a ésser un bon gat (caçador de rates) ha d'haver «gatejat» molt, seguint, per exemple, les boletes de paper que nosaltres li tirem; semblantment, una nena convé que jugui molt a nines per a ésser més endavant una bona mare.

Una ostra, diu Claparède, no necessita segurament jugar durant la seva infantesa,

puix més endavant no haurà de desplegar gaires activitats; no tindrà greus ocupacions a l'arribar a la seva edat adulta. Però a mesura que anem pujant dins l'escala zoològica, els jocs van imposant-se: el gat, gataja com hem dit, i el gos que ha de saber guardar la casa ja des de petit, «lladra» a tots els desconeguts; i quan arribem a l'infant, trobem que la seva infància és la més llarga i els jocs més diversos i nombrosos perquè l'home és l'ésser que desplega més nombroses activitats.

Els jocs serveixen per adquirir coneixements; són l'element més eficaç i indispensable per a l'educació i el desenrotllament de les funcions físiques i psíquiques del nen. Demés el joc manté fresques les activitats adquirides, i aquest és potser el motiu que no sols juguin els infants, sinó també els mateixos adults.

Uns jocs, com la pilota, eduquen els moviments; altres, com els escacs, el raciocini; altres eduquen la memòria, exerciten la paraula, desvetllen emocions, favoreixen la imaginació creadora, serveixen per a dominar els impulsos, fortaleixen la voluntat.

L'activitat indica que no és tan sols un divertiment, no és solament una cosa accessòria en la vida de l'infant, ni serveixen tan sols els jocs, per les hores de descans físic o psíquic dels nens, car veiem que aquests segueixen jugant malgrat estar cansats. El joc és el millor excitant de totes les manifestacions infantils i la cosa que millor va adaptant l'infant al mitjà, a l'ambient, i pensem que al cap i a la fi el desenrotllament del nen no és altra cosa que la seva adaptació al medi, a l'ambient, i gràcies a aquesta adaptació lentament va transformant-se en home.

El joc és universal, juguen els animals, juguen els infants, juguen també els adults; tan sols no juguen o bé ho fan ben poc, els nens malalts i els nens idiots i imbecils, cosa que significa que el joc acompanya a la normalitat i pel mateix que és una llei de l'evolució regular del nen.

Tenint en compte, doncs, la transcendència que té el joc, els pares han de vetllar pels jocs dels infants, ja sigui per estimu-